

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 9 października 2009 r.

ustanawiająca specyfikacje dotyczące rozdzielczości oraz korzystania z odcisków palców do identyfikacji i weryfikacji biometrycznej w wizowym systemie informacyjnym

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 7435)

(Jedynie teksty w językach bułgarskim, czeskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim są autentyczne)

(2009/756/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 45 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia wizowego systemu informacyjnego (VIS) ⁽²⁾ ustanowiono VIS jako system wymiany danych wizowych między państwami członkowskimi oraz przyznano Komisji mandat na stworzenie tego systemu.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 767/2008 określa cel i funkcje VIS oraz związane z nim obowiązki, a także ustanawia warunki i procedury wymiany danych wizowych między państwami członkowskimi, aby ułatwić rozpatrywanie wniosków wizowych oraz wydawanie związanych z tym decyzji.

(3) W decyzji Komisji 2006/648/WE z dnia 22 września 2006 r. ustanawiającej specyfikacje techniczne dotyczące norm przyjętych dla cech biometrycznych na potrzeby rozwoju wizowego systemu informacyjnego stwierdzono ⁽³⁾, że dalsze specyfikacje zostaną opracowane na późniejszym etapie.

(4) Obecnie należy ustanowić specyfikacje dotyczące rozdzielczości oraz korzystania z odcisków palców do identyfikacji i weryfikacji biometrycznej w VIS, tak by państwa członkowskie mogły rozpocząć przygotowania do korzystania z danych biometrycznych.

(5) Niezwykle istotne jest, by dane biometryczne były wysokiej jakości i rzetelne. W związku z tym należy określić normy techniczne, które umożliwią sprostanie wymogom jakości i rzetelności. Przy weryfikacji z wykorzystaniem odcisków czterech palców występuje dużo niższy wskaźnik błędnych odrzuceń oraz wskaźnik nieudanych prób pozyskania danych w porównaniu z weryfikacjami dokonywanymi na podstawie odcisków jednego palca. Dlatego centralny wizowy system informacyjny (CS-VIS) powinien być zdolny do dokonywania weryfikacji biometrycznych na potrzeby uzyskiwania dostępu do danych na podstawie odcisków czterech płasko przyłożonych palców.

(6) Niniejsza decyzja nie tworzy żadnych nowych norm – jest ona zgodna z normami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

⁽²⁾ Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 267 z 27.9.2006, s. 41.

- (7) Zgodnie z art. 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczyła w przyjmowaniu rozporządzenia (WE) nr 767/2008, nie jest nim związana, ani nie ma ono do niej zastosowania. Jednakże ze względu na to, że rozporządzenie (WE) nr 767/2008 stanowi rozwinięcie dorobku Schengen zgodnie z postanowieniami tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania, w myśl art. 5 wyżej wymienionego protokołu, pismem z dnia 13 października 2008 r., poinformowała o transpozycji tego dorobku do swojego prawa krajowego. Dlatego też w świetle prawa międzynarodowego Dania zobowiązana jest do wprowadzenia w życie niniejszej decyzji.
- (8) Zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹⁾, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczyło w przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 767/2008, nie jest nim związane ani nie ma ono do niego zastosowania, ponieważ stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen. Dlatego też niniejsza decyzja nie jest skierowana do Zjednoczonego Królestwa.
- (9) Zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽²⁾, Irlandia nie uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 767/2008, nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania, ponieważ stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen. Dlatego też niniejsza decyzja nie jest skierowana do Irlandii.
- (10) Niniejsza decyzja jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 aktu przystąpienia z 2003 r. oraz art. 4 ust. 2 aktu przystąpienia z 2005 r.
- (11) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾ należące do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁴⁾.
- (12) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen należące do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁵⁾ w sprawie zawarcia tej umowy w imieniu Wspólnoty Europejskiej.
- (13) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, należące do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE ⁽⁶⁾ w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej i tymczasowego stosowania niektórych postanowień tego protokołu.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego przez art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁷⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specyfikacje dotyczące rozdzielczości oraz korzystania z odcisków palców do identyfikacji i weryfikacji biometrycznej w wizowym systemie informacyjnym odpowiadają tym określonym w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 października 2009 r.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Rozdzielczość odcisków palców

Centralny wizowy system informacyjny (CS-VIS) otrzymuje obrazy odcisków dziesięciu płasko przyłożonych palców o nominalnej rozdzielczości 500 dpi (dopuszczalne odchylenie +/- 5 dpi) w 256 odcieniach szarości.

2. Korzystanie z odcisków dziesięciu palców do biometrycznej identyfikacji i wyszukiwania

CS-VIS przeprowadza wyszukiwanie biometryczne (identyfikację biometryczną) na podstawie odcisków dziesięciu płasko przyłożonych palców. W przypadku brakujących palców są one odpowiednio identyfikowane, zgodnie z normą ANSI/NIST-ITL 1-2000 ⁽¹⁾, a wykorzystuje się ewentualnie pozostałe palce.

3. Korzystanie z odcisków czterech palców do weryfikacji biometrycznej

CS-VIS jest zdolny do prowadzenia biometrycznych weryfikacji na potrzeby uzyskiwania dostępu do danych na podstawie odcisków czterech płasko przyłożonych palców.

Jeżeli są one dostępne, wykorzystuje się odciski następujących palców prawej lub lewej ręki: palca wskazującego (oznaczenie NIST 2 lub 7), palca środkowego (oznaczenie NIST 3 lub 8), palca serdecznego (oznaczenie NIST 4 lub 9), palca małego (oznaczenie NIST 5 lub 10).

W celu zapewnienia ergonomii i standaryzacji oraz na potrzeby wizualizacji wykorzystywane są odciski palców tej samej ręki, poczynając od ręki prawej.

Zgodnie z normą ANSI/NIST-ITL 1-2000 określa się, z którego palca pochodzi dany odcisk w każdym indywidualnym obrazie odcisków palców.

Jeżeli nie można określić palca lub podane określenie jest błędne, krajowe systemy mogą zażądać weryfikacji w CS-VIS z użyciem „permutacji” ⁽²⁾.

W każdym przypadku palce brakujące lub pokryte gipsem identyfikowane są zgodnie z normą ANSI/NIST-ITL 1-2000 oraz dokumentem kontroli interfejsu VIS.

4. Korzystanie z odcisków jednego lub dwóch palców do weryfikacji biometrycznej

Państwa członkowskie mogą zdecydować o korzystaniu do celów biometrycznej weryfikacji z odcisków jednego lub dwóch palców zamiast czterech odcisków płasko przyłożonych palców.

Standardowo wykorzystuje się odciski następujących palców:

- a) jeden palec: palec wskazujący (oznaczenie NIST 2 lub 7);
- b) dwa palce: palec wskazujący (oznaczenie NIST 2 lub 7) oraz palec środkowy (oznaczenie NIST 3 lub 8).

Dodatkowo można wykorzystać następujące palce:

- a) jeden palec: kciuk (oznaczenie NIST 1 lub 6) lub palec środkowy (oznaczenie NIST 3 lub 8);
- b) dwa palce:
 - (i) palec wskazujący (oznaczenie NIST 2 lub 7) oraz palec serdeczny (oznaczenie NIST 4 lub 9);
 - (ii) palec środkowy (oznaczenie NIST 3 lub 8) oraz palec serdeczny (oznaczenie NIST 4 lub 9).

W celu zapewnienia ergonomii i standaryzacji oraz na potrzeby wizualizacji wykorzystywane są odciski palców tej samej ręki, poczynając od ręki prawej.

Zgodnie z normą ANSI/NIST-ITL 1-2000 określa się, z którego palca pochodzi dany odcisk w każdym indywidualnym obrazie odcisków palców.

Jeżeli nie można określić palca lub podane określenie jest błędne, krajowe systemy mogą zażądać weryfikacji w CS-VIS z użyciem „permutacji”.

W każdym przypadku palce brakujące lub pokryte gipsem identyfikowane są zgodnie z normą ANSI/NIST-ITL 1-2000 oraz dokumentem kontroli interfejsu VIS.

⁽¹⁾ ANSI/NIST-ITL 1-2000 Norma „Data Format for the Interchange of Fingerprint, Facial, Scarmark & Tattoo (SMT) Information” dostępna pod adresem: <http://www.itl.nist.gov/ANSI/ASD/sp500-245-a16.pdf>

⁽²⁾ Polecenie permutacji prowadzi do wykonywania przez CS-VIS kolejnych weryfikacji poprzez porównanie źródłowych odcisków (jednego, dwóch, trzech lub czterech palców) z wszystkimi dostępnymi potencjalnie odpowiednimi odciskami (w większości przypadków dziesięcioma), do czasu pozytywnej weryfikacji lub porównania z wszystkimi takimi potencjalnie odpowiednimi odciskami bez uzyskania pozytywnej weryfikacji.